

klein geluk

de kleuren van de regenboog
de zon die voor een wolkje schuift...

een speelse vlinder
onder een stralende lenteson...

een dartel veulen in de wei
midden een bloementapijt...

een roos die pas ontluikt
en de glimlach van een kind...

...is voor mij een klein geluk...

Jozef Vandromme

De pedagogie van de hoop,
die aan de basis ligt van onze leerplannen,
is ook een pedagogie van volhouden.

Het Vlaamse onderwijssysteem staat onder druk.
Tegenstanders hebben het over een zesjescultuur,
over kwaliteitsverlies.

Katholiek Onderwijs Vlaanderen ziet dat anders.
Wij willen niet alleen het beste
voor al onze leerlingen,
wij willen ze laten schitteren
in al hun bekwaamheid.

We willen ook speciale aandacht geven
aan die leerlingen die het
om een of andere reden moeilijker hebben.

Het ene moet het andere niet uitsluiten.
Als alles goed gaat,
is het gemakkelijk om succes te claimen.
Maar als iets tegenzit, wordt het moeilijker.

Dan moet je volhouden,
zelfs al is dat hard.
En daarvoor heb je een plan nodig.
Koppig doorzettingsvermogen is mooi,
maar er is meer nodig.
Planning en logisch denken
zijn even belangrijk
als geloven in een goede afloop.

Alles begint bij goed onderwijs.
Dagelijks houden duizenden leraren vol,
ook al loopt het niet altijd van een leien dakje.

**Die stille volharding
is dikwijls veel belangrijker
dan grootse projecten.**

Leeftocht juni 2020

“Goed onderwijs op jonge leeftijd brengt zaden voort die een leven lang vrucht kunnen dragen”.

Aan het woord is paus Franciscus in zijn encycliek *Laudato si* (nr. 213). Onderwijs is meer dan de som van onderwijzers en leerlingen.

Wat jij, onderwijzer, en de leerlingen met elkaar beleven is vruchtbaar. De kiemkracht ervan kan niet overschat worden. Het is vreugdevol om te merken dat een grote groep mensen in onze samenleving dit beleeft, erkent en waardeert. Het beroert mensen, het raakt hen.

Jij mag meewerken aan de manier waarop oude en nieuwe vaardigheden en kenniselementen hernieuwd tot leven komen in jonge mensen. Dat is een groot voorrecht en tegelijk een grote opdracht. Een net gezaaid grasperk bescherm je om later een stevig speelgazon te krijgen. Net op dezelfde manier kan de herschepping van moderniteit en traditie in jongeren best voorzichtig gekaderd, behoed en genuanceerd begeleid worden.

Het strekt jou, onderwijzer, tot eer dat je er voor jongeren bent, dat je met jouw leven, tijd en gevoel instaat voor de creatie van nieuwe generaties. Jongeren kijken op naar eerlijke en authentieke scheppers en herscheppers.

De Franse filosoof Vauvenargues (1715-1747) zei immers al: “Geduld is de kunst van het hopen.”

Het is die combinatie van geduld en hoop die van onderwijzers scheppers maakt. En wat voor kunstwerken levert dat elk schooljaar weer op!

Leeftocht mei 2020

ontwapenend

Ik heb vele jaren oorlog gevoerd tegen mijzelf.
Het was verschrikkelijk.
Maar nu ben ik ontwapend.
Ik ben voor niets meer bang,
want de liefde verjaagt elke vrees.
Ik ben nu ontwapend wat het verlangen betreft gelijk te hebben,
het verlangen om mijzelf te rechtvaardigen door anderen te diskwalificeren.
Ik neem niet langer een verdedigende houding aan,
om mijn geestelijke rijkdom angstvallig te beschermen.
Ik verlang alleen nog te verwelkomen en te delen.
Ik pin mij niet vast op eigen ideeën en plannen.
Als iemand mij iets beters toont,
neen, als iemand mij een goed voorstel doet,
dan aanvaard ik dit zonder voorbehoud.
Ik zoek niet langer te vergelijken.
Wat goed is, waarachtig en realistisch, is voor mij altijd het beste.
Daarom heb ik geen enkele vrees meer.
Wanneer wij ontwapend zijn en onszelf vergeten,
als wij ons hart openen voor Jezus, God en Mens,
die alle dingen nieuw maakt,
dan is Hij het die alle onrecht van het verleden wegneemt,
en een nieuwe wereld openbaart,
waarin opnieuw alles mogelijk is.
van patriarch Athenagoras, oecumenisch patriarch van Constantinopel, 1948-1972